KARİKATÜR

Göbels — Boya ustacığım, boya da bütün dünya binamızın sağlamlığını anlasın!..

— Misafirliğe gidiyoruz... Bari birbirimize suratlı duralım da alış veriştен geliyoruz zannetsinler!..

ANKARA MEKTUBU

VİLLA İSİMLERİNE DAİR:

"Villâ Can.., "Keyfimin villâsı.. gibi villâ isimlerine sayfiyelerde çok rastlanıyor. Geçen gün Caddebostanına giderken de bir villânın duvarına koca harflerle baştan başa yazılmış bir "Villâ altın.. yazısı gördüm. Pek mânâsını anlamadım ama, sahibi borsacı falan olsa gerek.

Esas itibarile villâlara resmî daire gibi birer isim yazmak bence doğru değildir ama bu isimlerden bir tanesi hoşuma gitti. bir villânın üstünde güzel harflerle "Yalnız bize göre.. diye yazılı... İsim oldukça manalı. Çünkü, eskiden bir semtte oturan akrabanın öteki semttekilere çoluk çocuk sekiz on kişi birden gelerek bir hafta misafir kalışı gibi âdetlerin bu günlerde küçülleri dahi eksik olmaması ihtimali mevcuttur.

Zaman o kadar değişti ki medenî dünya usullerini kabule bizi de mecbur ediyor. İşitirdik ki oralarda baba oğula misafir gitse yemeğe ve gece yatısına kalmaz ve bir dost diğer dostunu yemeğe davet etse herkes yine kendi parasını kendi tediye edermiş...

Bunlar, durup dururken yapılmış şeyler değildir. Zamanla ve onun icaplarına göre olmuştur.

Bakınız şimdi mümkün müdür ki amca zadeniz sekiz kişilik aile efradile, bir tek gecelik ontarisi bile almadan ve hiç bir haber vermeden pat diye evinize gelip beş gün misafir kalsın... Geçtiii o zamanlar... Ne bu misafirlere bakacak beslemeler, dadılar, ne onları ağırlıyacak kilerler, ne de misafir yataklarını koyacak yüklükler mevcut. Hepsi tarihe karıştı.

Onun için, buluş güzel ama, "Bize göre,, adını fazla bulurum. Çünkü hakikaten ev küçük. Allah içinde oturanlara safayı hatır versin, binaenaleyh gelecekler ne kadar insafsız olsalar burada gece yatısına kalmanın doğru olmıyacağını da elbet kestirirler...

Zaten, dedim ya ben bunlara isim konmasını da zait bulurum. Çünkü bunlar villâ değil villâcıktır. Hattâ bazıları asrî kulübe.

Villâ kelimesinin mukabili türkçe köşktür. Eskiden bizim köşk dediğimiz şeyleri bir düşünün; içinde en az yirmi odası, ayrıca beş, on odalı selâmlığı, uşak dairesi, mutfak dairesi, ahır, arabalık, bahçıvan köşkü... Öyle ki bunlar umumî heyetile bir kombina manzarası gösterir, büyük bahçelerile, meyvalığı ve çamlığı ile Çin sûrunu andıran duvarları içinde bir heybet arzederdi.

Şimdi köşk diye övündüklerimiz; hoş bizim de olsa ben de övünsem ya; onların yanında selâmlık bile olamazdı. Fakat, hayat standardı.. tedarik müşkülâtı dolayısile, küçükten küçüle her şeyimiz bu hale geldi.

Zaman zaman söyler ve yazarım ya, şu eski konak ve köşk sahipleri o koca bârhaneleri nasıl idare eder ve erkekli dişili, siyahlı beyazlı insanları nasıl hırıltısız kullanırdı? Hâlâ hayretteyim.

İstibdat idaresi gözdelerine yalnız resmî maaş olarak yüzlerce sarı lira verir, padişah da bir o kadar eklermiş. Halk hükûmetleri, adamına o kadar para veremez; ancak çok verenin maldan, az verenin candan verdiğini de unutmamalıdır.

Her ne ise biz bahsimize gelelim; görülüyor ki herkes kendi kaydında. Herkes bize göredir, size göre değil, deyip gidiyor; ben de bir pûtatif çadır alıp üzerine; "Yalnız yüzüme göredir, ayaklarıma bile değil,, diye yazdıracağım artık...

*

KOKUYA VE SOĞAN, SARMISAĞA DAİR:

Bilmem evde hiç mutfak canibine yolunuz düşer mi? ve bilmem acaba ömrünüzde soğan soydunuz mu? Doğrusunu isterseniz pek hoş bir şey değildir. Onun kokusu, gazı, ne derseniz deyiniz, insanın gözlerini öyle yaşartır ki vefat etmiş yedi ceddiniz aklınıza geldi zannedersiniz. Fakat o ne mübarek şeydir o? Sarmısak neyse ne, ille soğansız ne yemeğin, ne de salatanın zevki olur.

Muharipleriniz aklına gelse bunun suyundan kimbilir ne bombalar yapıp harpler kazanırlardı...

Soğansız fasulye piyazının, domates salatasının mânası var mıdır? Hattâ sarmısaksız cacığın, işkembe çorbasının ve paçanın zevki mi olur?

Bütün meziyetlerine, hattâ fukara velinimeti olmalarına rağmen mübareklerin sonradan kötü kötü susatmaları ve kokuları çekilir şey değildir.

Nereden nereye? Geçen gün aklıma hacı yağı geldi, onu yazayım derken, koku... falan... Soluğu soğan, sarmısakta aldık. Önümüzdeki yazılarımızda da ondan, yani hacı yağından bahsederiz. Çünkü yazımız uzadı, ayağımızı yorganımıza göre uzatmak mecburiyetindeyiz.

Zaparta

Kıymetli gazeteci ve Muharrir
EFEM İZZET BENİCE

No. 459 CİLT: 18 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 12 İLKTEŞRİN 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

HİTLER FONLARI TEMİZLİYOR...

— Fonlara lüzum yok, yalnız ben gözükmeliyim!..

Polis — Geçmiş olsun bir felâket mi?
Zevç — Evet, bir ahbaba rastgeldik... Bizim hanıma "Sizi biraz şişmanlamış gördüm!,, dedi!..

HAFTADAN HAFTAYA

Duçenin tebrik telgrafı

Fıkrayı belki hatırlarsınız. Durmadan ötekine berikine külâh geçirmekle dehşetli servet sahibi olmuş bir eski bezirgân başka bir şehirde aleyhine açılan bir dolandırıcılık davasına bir avukat gönderir. Gayet usta bir adam olan vekil ne yapıp yaparak davayı kazanmanın yolunu bulur ve müekkiline şu kısa telgrafı gönderir:

"Adalet yerini bulmuştur.,,

Bezirgân bunu okuyunca telâşlanır ve cevap verir:

"Kararın derhal temyizini isteyiniz.,,

Bizcebu fıkrayı, Mussolininin, üçlü paktın beşinci yıl dönümü münasebetile Hitlere gönderdiğini gazetelerde okuduğumuz telgrafı hatırlatmıştır. Sabık Akdeniz, Afrika, Asya ve belki Amerika fatihi bu telgrafında: "Bu harp sonunda sulh ve adaletin temin edileceğinden şüphesi bulunmadığını,, temin ediyor.

Hitlerin, bugünlerde iş çokluğundan bu telgrafı okumağa ve hele anlamağa vakti müsait olsaydı şöyle bir cevap verebilirdi:

"Bu harp sonunda sulh ve adaletin temin edileceğine maalesef benim de şüphem kalmamağa başlamıştır!,,

Bir insanın ömründe bir kere olsun doğru bir söz söylediğini işitmek hakikaten ferah verici bir şeydir. Demek ki Mussolini sulh ve adaletin yer yüzündeki iki en büyük düşmanından birinin kendisi olduğunu nihayet anlamıştır.

İnsanlar para, mevki vesaire hırsı dolayısile çok kere adaletsizlik yaparlar. Fakat en azılılarında bile daima bir parça hayâ duygusuna tesadüf edilir. Uzağa gitmeğe ne hacet? Meşhur kurt ve kuzu hikâyesindeki kurdu ele alalım. Bu hayvan su başında rastladığı kuzuyu, hiç bir sebep göstermeden parçalayıp yiyeceği halde yememiştir: "Ne diye sen benim suyumu kirletiyorsun?,, ; "Geçen sene neye benim aleyhimde söz söyledin?,, ; "Sizin çobanlarınızla köpekleriniz niçin benim kuyumu kazıyorlar?,, gibi sözler ve suallerle hareketine bir mazeret aramağa çalışmıştır ki bu onun ar ve hayâ duygusundan az çok bir nasibi olduğunu gösterir. O, hayvanlığile bu kadarcığını olsun yaptığı halde Mussolini insanlığile buna lüzum görmemiştir.

Orta oyunu kavuklusu gibi sırtına Kayserin cübbesini giyip başına da Karagöz ışgırlağına benzer acaip başlıklar takarak kocaman gözlerini belerte belerte bütün bir insanlığa karşı yirmi yıl: "O da benimdir; bu da benimdir; onu da yiyeceğim; bunu da yiyeceğim.,, diye bağırabilmek için insanın utanma denen duygudan en küçük bir nasibi olmamak lâzım gelirdi. Bu, tarihte misli görülmemiş bir rezaletti. "Zeki, sanatkâr, âlim diye tanınmış bir millet bunu nasıl kabullanıp benimsedi; o bağırdıkça havan dövücünün hık deyicisi gibi nasıl «Yaşa Duçe!» diye onu alkışladı!,, diye soracaksanız o Tanrının bir sırrıdır; benim aklım ermez.

Yine bir fıkra vardır: Meşhur bir dilenciler kralı tebaasına şu nasihati verirmiş:

'İstemekten utanmamak lâzımdır. Nerede olursan ol, kimden olursa olsun, ne olursa olsun istiyeceksin. Bir hamamda bulunsan, karşındaki senin gibi çıplak bir dilenci olsa, ayağındaki nalını, bacağındaki peştemalı istiyeceksin.,,

Dilenciler kralı hiç olmazsa karşısındakinin peştemalını, nalınını istemeyi tavsiye ediyordu. Mussolini Kara gömleklilerini "Nis, Tunus, Akdeniz, Habeşistan, Yunanistan,, diye haykırtırken bu kadarla kalmamış: "Ben totaliterim, hepsini isterim. Üstelik ciğerinizi de sökeceğim,, demiştir. Habeşi zehirli gazla, Yunanı kendi eli yetişemediği için ortağının eliile mahveden memleketin bu gün-

— Geçenki sarsıntı müthiş oldu...
— Ne o, yoksa benim gibi sen de karınla çarşıya mı gittin?..

kü hale gelmesinin nasıl bir Tanrı adaleti hükmü olduğunu ve bunun yakında tamamlanacağını demek ki Duçe anlamıştır.

Sulha gelince, yeryüzünde onun baş düşmanı yine kendisiydi. Nereleri atlama tahtası gibi kullanarak nerelere atlayacağını ağzının suları akarak anlatmaktan hoşlanırdı. Zırhlı Po ordusunu bir kanlı silindir gibi kullanarak dünyayı nasıl düm-düz edeceğini söylerdi. Fakat bu maksatla hazırladığı bütün âletler hep tersine işledi. Zavallı Po ordusunun gösterdiği bütün muvaffakıyet kendisini tepmek, atlama tahtasının tek hizmeti kendisini Venedik sarayının balkonundan Şimali İtalya veyahut Cenup Almanyanın bugün postacılarca bile malûm olmıyan kim bilir hangi köşesine fırlatmak oldu.

Duçe artık tamamile müterih yaşasın. Son hükmünde yanılmamıştır. Dünya yakında sulha kavuşacaktır. Adalete gelince, yeryüzündeki bütün fare delikleri tıkanmış olduğu için suçlular adalet divanında bütün bir dünyaya yaptıkları fenalığın hesabını vereceklerdir, ve uzak olmıyan bir zamanda bütün bunlardan yeryüzünde kanlı bir hatıradan başka bir şey kalmıyacaktır.

KARİKATÜR

TAKSİ – ŞOFÖR

Arkadaşım anlatıyordu:

— Sabahleyin saat sekizde Taksimdeyim. Ortaköyde acele bir işim var. Saati açık duran bir taksi otomobiline yaklaştım. Şoför, elindeki paçavra ile, camları, çerçeveleri temizlemekle meşgul... Kendisine büyük bir nezaketle:

— Beni Ortaköye götürür müsünüz:

Dedim. Herif, oralı olmamış gibi:

— Müşterim var!

Cevabını verdi, fakat yan gözle açık duran saate baktığımı görünce:

— Ne vereceksiniz?

Diye sordu. Ben, aynı resmiyetle:

— Bir mislini değil, iki mislini vereceğim!

Diyerek hesabı kesmek, şoförü memnun etmek, hulâsa, otomobile atlayıp gitmek istedim. Bu cevabım karşısında herif ne dese beğenirsin?

— Biz aç mı kalalım, be birader?.. Oradan müşteri çıkar mı? Boş mu dönelim?..

— Öyleyse gidiş, geliş ücreti veririm:

— Beş liradan bir kuruş aşağı olmaz...

Baktım, adamın gözü ne bir misli, ne iki misli ücrette; takriben altı yedi kat fazla fiyat istiyor... Kendimi sersem yerine koymamak için otobüse atlayıp Beşiktaşa gitmeğe mecbur oldum!

Arkadaşıma dedim ki:

— Neden polise müracaat etmedin, neden seyrüsefere telefon etmedin?

— Bir kere meydanda polis görmedim, sonra işi telefona, telgrafa havale etseydim dava uzayıp gidecek, bizim iş büsbütün yüz üstü kalacaktı; nihayet bunlardan bir korkusu olmuş olsaydı şoför efendi yüzüme karşı dobra dobra vurgunculuğa kalkışmazdı!

TEŞRİFAT

Efendiden bir adam, yanındakine hususî hayatından bahsediyordu. Hemen kulak kesildim.

— Bizim refikanın çarşıdan, pazardan gelişini ilk önce küçük mahdum görür, ortanca kerimeye haber verir; sonra ortanca kerime büyük mahduma haber verir; ondan sonra büyük mahdum da bana çıtlatır... Ben de dizlerimin bağı çözülmek suretile tehlikeyi kolayca atlatırım!

— Bu kadar teşrifata ne lüzum var?..

— Lüzum olmaz mı, birader? Maazallah, kadını birdenbire karşımda görürsem, füç'eten vefat etmek tehlikesi var!

Arap — İmdat, imdat!... Bezirgân beni kara borsa zannetti galiba, peşimi bırakmıyor!..

Kimse DUYMASIN

TARİHİ BİNA

Eskiden evliya türbeleri yol açılmasına mâni olurdu, şimdi de tarihî binalar aynı vazifeyi görüyor. Fakat o türbelerin evliyaya ait olduğu ne kadar hakikî ise bu binaların tarihî kıymeti de o kadar muhakkak. Netekim Bebek – İstinye yoluna ait projeler yapılıp tasdik edildikten, yol üstündeki binaların yüzde doksan dokuzu istimlâk edilip yerle yeksan olduktan, hulâsa imar işleri ilerleyip milyonlarca lira harcandıktan sonra, ansızın meydana tarihî bir bina çıktı. Şimdi koskoca asfalt rıhtım, Emirgânın bir köşesinde, tam orta yerinden ikiye bölünmüş bir haldedir...

Bu binanın tarihî olup olmadığını münakaşa edecek değiliz. Tabiî, tarih âlimlerimiz, gözlüklerini takarak damı frenk kiremidile örtülü, yapısı Tanzimat sonrası mimarisine ait, anha minha, elli altmış senelik ahşap yalının tarihî kıymetini keşfetmişlerdir. Hakikat böyle olmasaydı, aynı yol üstünde, bu yalıya benziyen bir haylı yalıların hakından nasıl gelinilerse, evelallah, bunu da bir varmış, bir yokmuş haline koyarlardı... İmar kazmasından kurtulan bu yegâne bahtiyar yalı, elbette, hayatını tarihe borçludur. Farzı muhal, tarihî olmasa bile, bugünden itibaren artık tarihe mal olmuş sayılır. Zira, bu yalı, karadan denize yürüyen Fatihin kalyonları gibi heybetli manzarasile, bugün yalnız başına Boğaziçinin bütün coğrafyasına hâkim bulunuyor...

Sultanahmet meydanına bakan İbrahim Paşa konağının tarihî olup olmadığı isbat edilinceye kadar koca binanın yerinde yeller esti; Sinasinin mezarı ziyaret şerefine mazhar olmadan üstünde koca koca apartımanlar kuruldu; Valde hanının sicillini tetkik etmeğe başladığımız sırada Eminönü meydanına kalbolduğunu gördük... O zamanlar hafif bir şekerleme keştiren tarih âlimlerimiz, tam Bebek – İstinye yolu biteceği gün mü uyuklamadan vaz geçtiler?..

Şimdiye kadar onların uykuları hürmetine İstanbul şehri bir kaç meydanla bir haylı apartıman kazanmıştı; şimdi onların uyanıklığı yüzünden on yıldır bitmesini iple çektiğimiz asfalt şose Nasreddin hocanın leyleğine dönmüş oluyor... Bu uyanıklığı, emsali misilli, iş olup bittikten, yalı yıkılıp cadde açıldıktan sonra gösterselerdi, tarihin ne zarar edeceğini bilmiyoruz, fakat İstanbul ve Boğaziçi mutlaka kâr ederdi!

Bugün, asfalt yolun cin çarpmış gibi eğri büğrü vaziyetine baktıkça, bu tarihî bina gibi hayalî kıymetleri hiç yoktan meydana çıkararak ağzımızın tadını bozan âlimlere: "İyi saatte olsunlar!,, mı diyelim, yoksa: "Allah rahatlık versin!,, mi?..

ÇAMDEVİREN

OLMASAYDI...

Arkadaşım ya bana hal, hatır sormasaydı,
Ya verdiğim cevabı fenaya yormasaydı!

Şikâyet mi ederdi maaş erbabı böyle
Esnaf kısmı har vurup harman savurmasaydı?

Büyümezdi gözümde inhisar varidatı
Gazinonun hesabı başıma vurmasaydı!

Dönmezdi kâinatın işi arap saçına,
Büyükleri önceden tarağı kırmasaydı!

Eloğlu birdenbire inmezdi pes perdeye
İlk iptida o kadar tizden haykırmasaydı!

Harbin sonu geliyor, gelecek, geldi derken
Meseleler büsbütün çıkmaza girmeseydi!

Kaç kişinin baltası sapsız kalırdı mutlak,
Çamdeviren her hafta bir çam devirmeseydi!

Çamdeviren

Erkek — kahvelerde on binlerce kişi işsiz oturuyorl armış!..
Kadın — Hamdolsun, bizim çaylara gelenler kendilerine iş buluyorlar!..

— Çocuğu bir müddet sızın yanınızda bırakayım da sanatın sırlarını, birçok şeylerin formüllerini öğrensin.
— Bakkal mı olacak?..
— Hayır, kimyager olacak!..

Akıl Hocası

Bozovada S. D. E.:

"İyiliğin karşılığı neden kötülüm oluyor?„

CEVAP:

Kötülük yapanın elinden iyilik gelseydi esirgemezdi... Tahta kurusu, kendi elinde olsa, öyle pis pis kokmak ister miydi?.. Bu hata, mahlûkun değil, hilkatin hatası.

★

Salihlide S. B.:

"Başkalarının tavsiyesi ile evlenen bir erkek karısını sevmezse ne yapar?„

CEVAP:

Dürüst bir erkekse sersemliğinin cezasını ölünceye kadar çeker!

★

Tarsusta M. T.:

"On sekiz yaşındayım. Oldukça yakışıklı ve çok zenginim. Şehirde bana kız vermiyorlar. Evlenmek için ne yapayım?„

CEVAP:

Yaşınızın da güzelliğiniz ve zenginliğiniz gibi artmasını bekleyiniz. O zaman aklınız başınıza gelir. Başkaları evlendirmek isteseler bile siz vazgeçersiniz!

★

Adapazarında K. A. K.:

"1. Mal sahibinin kızı bir hiç yüzünden bana küstü, gönlünü nasıl alayım?..

2. Buradaki kızların güzelliğini nasıl reklâm edebilirim?

3. Hakiki resminizi Karikatür'e koysanız olmaz mı?..

4. Yardımcı bir daktiloya ihtiyacınız yok mu?..

5. İnsan, öldükten sonra neler duyar?...„

CEVAP:

1. Mal sahibinin haberi olmadan kirayı arttırır, farkını kızına verirsiniz; barışır!

2. Kısmetleri çıkmıyor mu ki böyle bir reklâma lüzum görüyorsunuz?

3. Bazı hayallerin hakikatten daha acı olduğunu hatırlatmak için, bırakınız, o karikatür yerinde dursun!

4. Güzeli gelse aklımı karıştırır, çirkini gelse ilhamımı kaçırır; ikisinin ortasına da gönül razı olmuyor...

5. En başta, dünyaya hasret duyar!

★

Cebelibereket Osmaniyesinde V. Y.:

"1. Konuştuğum insanlardan zarar görüyorum, sakınmak için ne yapayım?

2. Sermayem az, büyük iş yapmak istiyorum, yardım eder misiniz?„

CEVAP:

1. Çenenizi tutunuz!

2. Duamız yardım yerine geçerse esirgemeyiz.

Mersinde M. U.:

"Aşk gelip geçicidir derler, doğru mu?...„

CEVAP:

Doğrudur; fakat, yangın gibi, zelzele gibi, tufan gibi, çığ gibi gelip geçici... Geldiği yerde duracak nokta bırakmaz ki!

★

Erzincanda E. R. Ç.:

"Aşkın ateş oldu, ben de pervane,
Gel beri, gezelim deli, divane!„

CEVAP:

Akıl Hocası deli, divane olunca talebeleri büsbütün zıvanadan çıkmaz mı?.. En iyisi, her iş gibi, gönül alış verişini de akıllıca yapmaktır!.

★

Siirtte M. T.:

"Size bir sual sormak istedim, bulamadım. Ne sorayım?„

CEVAP:

İşte sormuşsunuz ya!

★

İskilipte İ. K.:

"İskilipten Iğdıra denizaltı ile mi gitsem, vapurla mı?„

CEVAP:

Denizaltı ile gitseniz yunuslara yem olursunuz, vapurla gitseniz lodos tutar; bizce, ikisinin arasında ya bir tünel açmanız, ya bir göl kazmanız daha münasiptir.

★

İstanbulda İ. S.:

"1. Sevgili ile mektuplaşmak mı tehlikelidir, konuşmak mı?

2. Sevıştiğim genç benimle dört sene sonra evlenmek için söz verdi... Sözüne inanıp bekliyeyim mi, yoksa başkasile evleneyim mi?„

CEVAP:

1. Netice bir olduktan sonra söz de birdir, yazı da bir!

2. Delikanlıyı bekler görünüp elden kaçırmamaya bakınız; fakat kısmetiniz çıkarsa: "Ne yapayım? Ben şahımı bu kadar severim!„ diye işi tatlıya bağlayınız!

★

Mersinde M. İ.:

"70 lira maaşla evlenirsem, ben, annem ve alacağım kız, mesut olur muyuz?„

CEVAP:

Alacağınız kızın servetine bağlı bir keyfiyet... Yoksa, bu maaş, yalnız annenizle sizi bedbaht etmeye kâfi gelir!

★

Siirtte H. B:

"Resminiz hep ayni yaşta çıkıyor.. İhtiyarlamıyor musunuz?„

CEVAP:

Berberlerin tuvaleti, fotoğrafcıların rötuşu olunca insan kolay kolay ihtiyarlar mı?

★

Çanakkalede Z. Ç.:

"Ramiz'in Tombul teyzeden bir kızla bir oğlan doğurtacağına dair tahminimize ne dersiniz?„

CEVAP:

Tahmininiz doğru çıkarsa, meçhuller size malûm oluyor demektir.

Akıl Hocası

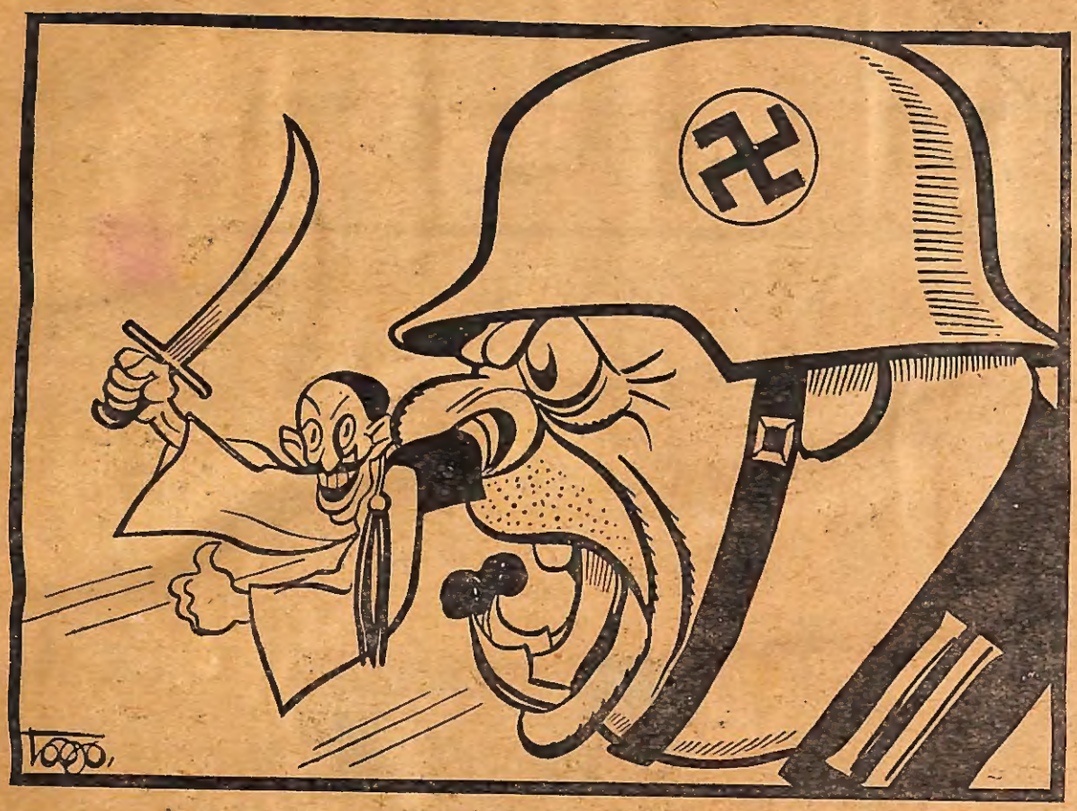

Alman — Eyvah, ağzımdan girdi, burnumdan çıktı!..

Hikâye

İnanmış Adam...

Büyük İskender, kumandanlarına emretmişti:

Orduları seferber ediniz, "Pencap,, a hücum edeceğiz, "Eşber,, i ya hayyen, ya meyyiten ele geçireceğiz!

Kumandanlar, Büyük İskenderin önünde baş eğmişdiler:

— Ferman efendimizin!

Hücum hazırlığı bir iki gün içinde nihayet bulmuştu. Fakat bu bir iki gün İskender için hiç iyi gitmedi: Başı dönmiye, kalbi sıkılmıya, sıhhatı bozulmağa başladı.

Hücumdan bir gün evvel İskender yataktan çıkamıyacak bir hale gelmişti. Sıhhatini her gün takip eden başhekim, son bir muayeneden sonra, hükümdara:

— Hastalığınızın tek bir ilâcı var, Haşmetmaap!

Dedi. İskender, merakla sordu:

— Neden vermiyorsun?

— Veremiyorum, zira bu ilâç bir zehirdir.

— Zehir olsun, şifa verecek olduktan sonra..

— O da belli değil.. Bu zehirli ilâcı içerseniz, hayata dönmek kadar, ölüme gitmek ihtimali de var...

— İlâcı içmesem yüzde yüz öleceğim; ilâcı içersem yüzde elli kurtulmuş olacağım.

— Öyle ise ilâcı hemen hazırlayınız!

Başhekim çıkarken başmabeyinci İskenderin yanına geldi:

— Namınıza gelen mühim jurnallar..

— Bırak ta okuyayım!

Mabeyinci, jurnalları bıraktı, gitti. Odasında yalnız kalan İskender, jurnalları gözden geçirmeğe başladı: Bunların bir kısmı Makedonyadaki valilerden, bir kısmı fethettiği memleketlerin hükümdarlarından, bir kısmı da ordu kumandanlarından geliyordu. İçlerinde yalnız biri hususî mahiyette idi: Jurnalın altında isim yoktu ve kendisi için hazırlanan bir suikastten bahsediyordu.

Büyük İskender, bu son jurnalı dikkatle okumağa koyuldu:

"Hekimbaşınızın size şifa niyetine zehir sunacağını, bu suretle cihan değer hayatınıza nihayet vereceğini meçhul bir lûtufdideniz sıfatile haber vermeğe mecbur oldum. Kendinizi, düşmanlarınızdan gözetiniz, haşmetmaap!,,

O sırada, başhekim, gümüş bir tepside, altın bir kupa içinde, zehirli ilâcı getirmişti. Büyük İskender, elini altın kupaya uzattı; ve kendini hem hayata, hem de ölüme götürecek olan ilâcı yudum yudum içmeğe başladı. Ayni zamanda hususî jurnalı tekrar tekrar okuyordu.

Hekimbaşının arkasından başmabeyinci de girmişti. İskenderi hem zehir içer, hem jurnalı okur vaziyette görünce geç kaldığına hükmetti. Telâşlâ:

— Okuduğunuz jurnal hangisidir, haşmetmaap?

Diye sordu:

— Başhekimin beni zehirli ilâçla öldüreceğini bildiren jurnal...

— Ya içtiğiniz şerbet nedir?

— Başhekimin bana hazırladığı zehirli ilâç!

Başmabeyincinin benzi kül kesildi: Hükümdarına daha büyük bir hayranlıkla baktı..

Ertesi sabah, Büyük İskender, beyaz atına binmiş, ordularına kumanda etmek vazifesini üstüne almıştı.

— Karını tebdilhavaya yollamışsın, nasıl rahatın iyi mı bari?.

— Görmüyor musun, o kadar rahatım ki sabahları coraplarımı hiç sıkıntı çekmeden her iki ucundan giyebiliyorum!..

Yazan: RAGIP ŞEVKİ

— 4 —

"— Birader, bak söyliyeyim; pısırıklığa gelmez, celâlli ol, içeriye girdiğin zaman biraz döşemeler esnesin, birkaç kere, şöyle pürüzsüz tarafından öhhö... öhhö... öksür.. Birazıcık terslen, aksi ol. Yalancıktan ayağını bir yere tak da, bas kalayı.. İlk geceden gözürü korkutursan kurtulursun, ondan sonra ömrün günün hep debelenmekle geçer!.,,

Muhsin efendi, gireliberi bunlardan hiç birini yapamamıştı. Aklınca, hiç olmazsa öksüreyim, diye düşündü, fakat boğazında öyle kuru bir hava vardı ki, bunu ıslatıp da ses haline getirecek iktidarı kendinde bulamadı. Nihayet başını kaldırdı ve genç karısı ile göz göze geldi. İçinden:

"— Allahım, ne kadar da güzel!,, diye düşündü.

Genç kız, bu bakışla kızardı, önüne baktı, sonra kendisini zorluyormuş gibi doğrularak :

— Geceliklerinizi vereyim efendim! dedi.

Yürümek istedi ve Muhsin efendinin sol ayağı üzerine basarak sıçradı:

— Ay! affedin, görmedim de... dedi. Koşar gibi karşıya gitti, bir bohça içinde, Muhsin efendinin geceliklerini alıp getirdi:

— Buyurun, cariyenize başka emriniz... var mı?

— Ha... ha... hayır efendim sultanım, estağfurullah..

Muhsin efendi:

"— Allahım, sesi de ne kadar güzel!,, diye düşündü.

— 2 —

Sesi de, yüzü de, gözleri de, boyu da, teni de ne kadar güzeldi genç karısının... Muhsin efendi, gündüzleri evinden ayrı kaldığı sırada onun yüzünü, gözlerini, gülüşünü, dinleyişini, her hareketini, en ufak bir pozunu gözünün önünde, göz bebeklerinin içinde hissediyordu.

Tahire öksüz bir kızdı. Anasile babasını bir gece, bir yangın esnasında kaybetmişti. İkisi de yanmış, cesetleri kömür halinde bulunmuştu. Tahireyi henüz on ikisinde iken halası yanına almış, o büyütmüş, o yetiştirmişti. Birkaç parçacık emlâki, birazıcık da mücevheri vardı. Muhsin efendinin anasına Tahireyi fısladıkları zaman, anası da görücü gidip oğluna iyi haberini getirdikten sonra, bu işe olmuş bitmiş gözile bakmışlardı.

Netekim düğün bir rüya gibi gelip geçti. Muhsin efendi, dairesinden on gün kadar bir izin kopardı. Bu on gün onun için, hayatın en güzel parçası idi. Kendisini, içinde büyük havuzlar, güllükler, yeşil çınarlar, leylâklar, altın kafesli kameriyeler bulunan muhteşem bir bahçede sanıyordu. Bu bahçenin yegâne perisi Tahire idi. Onun sesi bu muhteşem bahçenin bülbüllerinden daha güzel, daha âhenktardı. Yüzü, havuz başlarında yıkanan perilerin yüzünden çok daha harikulâde güzeldi.

Muhsin efendi gözünü açtığı zaman, karşısında onun içi aşk alevleri ile yanan gözlerini buluyordu. Aşk ateşinin alevinin rengini almış olan dudaklarının aralıklarından gönlüne berrak bir şefkat arzusile akan sedef gibi beyaz dişlerini görüyordu:

— İyi uyudunuz mu efendiciğim?..

Bu, Tahirenin, suların akışı kadar tatlı bir sabah şarkısı idi. Muhsin efendi, o zaman doğrularak karısile göz göze geliyor ve bir fısıltı halinde mırıldanıyordu:

— Rabbimin kudretini sende görüyorum Tahire... Ne kadar büyük bir kudreti var ki, senin şu güzelliğin içinde, sanki bir mabet yaratmış... Bu dünya senin için küçük, çok küçük ve sönük... Bu dünya sana lâyık değil Tahire... Sen başka bir dünyanın meleğisin!. harikulâde bir ihsanına uğramış, küçücük bir mahlûkum!..

Ve sonra, bütün gün, Muhsin efendi, evin içinde hep genç karısının havasını koklıyarak, onun sesinin musikisine kendisini kaptırarak, salına salına yürüyüşüne hayran, duruşuna, bakışına taabbütkâr, her hareketine kapılı bir halde, oturuyordu.

Tahire rüyalarından bile eksik olmuyordu.

Bir gece onu, bir denizde yıkanırken gördü. Denizin suları içine sanki parlak bir sedef parçası düşmüştü. Tahire, suların berraklığı içinde, beyaz bir ışık saçan uryan vücudile kıvrılıyor, bükülüyor, başını kaldırarak, yine dişleri pırıl pırıl yanarak, gözleri sıcak ve davetkâr ona bakıyordu.

Muhsin efendi bir kaya üzerinde idi. İçinde, genç karısına kızmakla, ona hayranlık duymak arasında bir his vardı. Birden bunun bir rüya olabileceğini düşündü, gözlerini oğuşturdu ve açtığı zaman ise onu denizin içinde göremedi.

Bu rüya böyle bitince, Muhsin efendi uyandı. Geceydi. dışarıda tatlı bir mayıs rüzgârı esiyordu. Ay, yuvarlaklığının bütün ışıkları ile odaya dolmuş, yatağa kadar yayılmıştı. Muhsin efendi, başını çevirince, karısının bu ay ışığı ile aydınlanmış, aydan daha parlak, güzel, taze, harikulâde tatlı yüzünü gördü. Bir dirseği üzerinde dönerek elini şakağına dayadı, uzun uzun genç kadına bakmağa başladı:

Allahım, dudaklarının ne kadar taze kırmızısı vardı, hiç bir boya, bu Allah vergisi rengi veremezdi. Dişlerinin üzerinde, birer ışık parçası duruyordu. İnci üzerinde birer katre pırlanta... Çenesi, yuvarlaklığının bütün güzelliği ile çizilmişti. Boynu, şeffaf teninin bütün yumuşaklığı ile göğsüne doğru iniyordu. Saçları beyaz, patiska yastığa yayılmıştı, hafif, çok hafif bir şekilde nefes alıyor, her nefes alışta, beyazın ve pamuğun, yanında pek sönük kalacağı muhakkak olan göğsü inip kalkıyordu.

Muhsin efendi bu kadar zengin güzellikler içinde, ilâhî bir taabbütle içini çekti. Birden bire karısının ölüvermesi ihtimalini aklına getirdi ve deli gibi oldu. Başı zonkladı ve kalbinin içinde sanki bir patlama vukua geldi.

"— Kabil mi? Bu kadar harikulâde güzellikler verilen bir eseri, kim parçalıyabilir, kim yok eder?,, diye düşündü.

Sonra, anasının 29 yıldanberi yaptığı telkinlerin tesirine kapılarak:

"— Töbe yarabbi!,, diye fısıldadı.

Fakat o gece hiç uyumadı ve hep genç karısını doya doya; fakat doyamadığına kani olarak; seyretti.

— 3 —

İzni bitip de daireye geldiği zaman etrafını alan arkadaşlarına karşı Muhsin efendi utangaç, sıkılgan, kısacık, üstünkörü cevaplar yetiştirmeğe çalıştı. İçlerinden biri:

— Üç gündür seni Sadettin bey soruyor. Gelirse, bana uğrayıversin!. diyor, dedi.

Muhsin efendi ceketini iliklıyerek, kapıyı itina ile vurup da Sadettin beyin gür sesini aldıktan sonra içeri girdi. Sadettin bey, bazı evrakın imzalanmasile meşguldü. Gözlüğünün üstünden baktı:

— Gel bakalım Muhsin efendi! dedi.

Fakat, onun bir izinden dönmekte ve yeni evlilikten gelmekte olduğunu hatırlayınca, birden kendine geldi, doğruldu:

— Gel, gel Muhsin efendi. Otur bakalım. Tekrar tekrar uğurlu kademli olsun diyeyim. Nasıl bâri memnun musun?.

— Allah ömürler versin efendim, tenezzül buyurup da...

— Canım bırak şimdi onları... Sen benim çok sevdiğim bir memurumsun. Senin saadetin benim ferahlığım demektir...

— Allah ömürler versin...

Sadettin bey, iki eliyle masasının iki yan kısmını kavrayıp iğildi:

— Dediklerimi yaptın mı?

— ....

— Hani şu, öksürük, döşemeyi esnetmek, biraz celâllanmak?...

— Şey efendim. Bendeniz...

— Sıkılma, söyle...

— Efendimiz, külliyen unuttum!..

Sadettin bey birdenbire, hızla doğruldu:

— Ne diyorsun?. Sahi mi söylüyorsun Muhsin efendi?

— Efendim, toyluk, hatırımdan çıktı.

— Tuh Allah....

Sadettin beyin canı sıkılmıştı, kaşları çatılmıştı.

— Hay Allah müstahakını versin Muhsin efendi... E, sonra?..

Birden yine canlandı. Yine masayı kucaklar gibi yapıp iğildi:

— Ya o?. Ayağına falan bastı mı?.

Muhsin efendi, gayri ihtiyarî dikkatle Sadettin beyin yüzüne baktı:

— Arkası var —

Buruşukluklarımı Nasıl Giderdim,

Güzellik Mütehassıslarının ve sözde "Buruşukluklara karşı" müstahzaratın ademi muvaffakiyetinden sonra

EVİNDE YAPILACAK BASİT BİR TEDAVİ HARİKA YARATIYOR.

Akşamları yatmazdan evvel, terkibine genç hayvanların hüceyrelerinden istihraç edilen BİOCEL karıştırılmış bir krem tatbik ediyorum. Bu tıpkı cildinizin BİOCEL'i gibidir. Sihriâmiz olan bu cevher sayesinde zayıflamış cildiniz besleneceli, tazeleşip gençleşecek. Bu cild gıdası, bütün dünyada tanınmış bir cild mütehassısı tarafından keşf ve hali hazırda pembe renkteki Tokalon kreminin terkibine ithal edilmiştir. Her akşam yatmazdan evvel yegâne cild gıdası olan bu BİOCEL'li kremi kullanınız. Sabahları da beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. O, cildi besler, açık mesameleri sıklaştırır ve «Makyaj» için mümkün olan en mükemmel bir esas teşkil eder. Bu iki kremin istimalinde müessir neticeler garantilidir. Aksi halde verdiğiniz aranın iki misli iade olunur.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz Tokalon servisi 23 D. Posta kutusu 622, İstanbul.

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

FASFOTİN
NECATİ

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu şaymetli bebek gıdasını minimini lere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ

Bahçekapı: SALİH NECATİ

NECATİ ismine dikkat.

JESEL
Dudak Ruju

ŞIK BAYANLARIN

En çok beğendikleri markadır.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara cadesi, Acımusluk sokağı, No. 7.

Telgraf: İstanbul KARİKATÜR

Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.

Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur. Üç aylık abone kaydolunmaz.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Yeni Çıktı

HER KİTAPÇIDA 1 LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

NEVROZİN

Baş, Diş, Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve

BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER

İcabında günde 3 kaşe almabilir. Taklitlerinden sakınınız.

Hery erde ısrarla Nevrozin isteyiniz

Ademi iktidar

ve Belgevşekliğine karşı

HORMOBİN

eczanelerde bulunur P. K. 1255

REÇETE İLE SATILIR

20 senedenberi şöhret kazanmış olan hakiki

A. T. Aslan marka sabit ve solmaz BOYALI ÇAMAŞIR İPEKLERİ tekrar piyasaya çıkarılmıştır. Marka ve sicil numarasına dikkat ederek Tuhafiyecilerde arayınız. Taklitlerden sakınınız. Umumi deposu: Makmutpaşa Hacı Küçük camii karşısında Kefeli han altında No. 12.

Karikatür

Ebe — Müjde, doktor söyledi... Yakında yolcu geli yor...
Tombul teyzenin kocası — Aman çabuk söyle kaç kişi de ona göre yatak hazırlıyalım!..